

Suppl.) gümnaasiumis, Tallinna linna õhtukeskkoolis ja Gustav Adolfi gümnaasiumis. K. oli alul ka E. Kunstnikkude Liidu liige, on praegu aga Eesti Kujutavate Kunstnikkude Keskühingu ja Eesti Akadeemiliste Kutseõiguslike Kunstnikkude Koondise liige. K. on äratanud tähelepanu peamiselt oma õlimaalistehnikas teostatud portreedega, millede laadis ilmneb teatav sugulus V. Šuhhajev'i ja A. Jakovlev'i käsitlusviisiga; neile on iseloomulik lineaarne selgus, vormide plastilisuse toonitamine ning tagasihoidlik ja tõsine toonide käsitlus.

Isikl. saadud andmed. V. V.

* KAMPMAN (end. perekonnanimi kuni 1936 Kampmann), Mihkel, koolikirjanik, kirjandusloolane ja pedagoog, sünd. Papsaare külas, omandas algkooliõpetaja kutse 1890 Tallinnas, oli 1896—1903 Viljandis A. von Stryk'i eraalgkooli (end. kirikukooli) juhataja; ta läks 1928 pensionile ja oli seejärel kuni 1933 tunniandjaks Tartu õpetajateseminaris ning pedagoogiumis. Samal ajal töötas ta intensiivselt koolikirjanikuna. Ta „Uus aabits“ (Tartu, 1929, 4. tr. 1936) on koostatud moodsail pedagoogilisel põhimõtteil. Täiesti ümber töötatud „Eesti lugemikus“ II ja III (*ibid.*, 1931, 1932, 10. tr.) püütakse keskendada ainet üldõpetuse seisukohalt. Peale selle on K. avaldanud pedagoogilise teose „Diktika põhijooned“ (*ibid.*, 1932) ja suure hoolikusega koostatud, ulatuslikud ning materjalirohked teosed „Eesti kirjandusloo peajooned“ II, uus (3.) tr. (*ibid.*, 1933) ning I, uus (4.) tr. (*ibid.*, 1938) ja „Eesti kirjandusloo peajooned“ IV (*ibid.*, 1936). K. on a-st 1932 EKS-i ja a-st 1933 Tartu õpetajate Seltsi auliige.

E. Kirj. 1937, nr. 3 (J. Roos, G. Suits); isikl. jm. saadud andmed.

T.

KANEP, Konstantin, Vabadussõja tegelane, sünd. 11. IX 1893 vkj. Saaremaal Pärnamaa vallas töödeettevõtja pojana, sooritas 2. järgu vabatahtlikueksami Petrogradi 8. gümnaasiumis, lõpetas 1916 Oranienbaumi lipnikkudekooli lipnikuna ja 1922 E. alalisväge ohvitseride kursused Tallinnas. Siirdunud apr. 1917 E. rahvusväkke, teenis K. 1. E. polgus kuni apr. 1918, võttis energiliselt osa polgu formeermistõist ning ülendati leitnandiks 1918. Eesti Vabadussõjast võttis K. osa Kait-

seliidu formeerijana Saaremaal, Järva-
maa Kaitsepataljoni formeerijana ja
ülemana äärmiselt raskeis sõjaoludes, 7.
jalaväerügemendi ülema abina ja soo-
musrõngide diviisi soomusautode rühma
ülemana; ta oli 1920—24 Allohvitseride
Koolis ja Sõjaväe Ühendatud Õppeasu-
tuses kompanii- ja pataljoniülem, hil-
jemini Sakala jalaväerügemendi 3. pa-
taljoni ülem ja on a-st 1925 Toompea
lossi komandant. K. on Vabadusristi
kavalier; ta ülendati kolonelleitnandiks
1930 ja koloneliiks 1938.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935);
Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937),
lk. 240 j., 295, 315, 344, 378, 413, 415 jt.;
sõjainimeste arhiivi andmed.

O. K.

KANGRO, Bernard (Bernhard), luu-
letaja ja kirjandusteadlane, sünd. 5. IX
1910 vkj. Võrumaal Vana-Antsla v.
taluomaniku pojana, õppis a-st 1919
kohalikus Kiltre algkoolis ja Antsla
kõrgemas algkoolis ning a-st 1924 Valga
poeglastegümnaasiumis, mille humani-
taarharu lõpetas 1929; a-il 1929—38
õppis ta Tartu ülikoolis kirjandust,
eesti keelt, filosoofiat ja rahvaluulet
ning omandas 1938 mag. phil. astme.
A-st 1938 on K. Tartu ülikooli stipendi-
aat kirjandusteaduse alal. K. on aval-
danud idüllil kalduvad, peamiselt loo-
duselu peegeldavad luuletiskogud „So-
netid“ (1935) ja „Vanad majad“ (1937)
ning magistritöö „Eesti soneti ajalugu“
(1938), peale nende artikleid ajakir-
janduses, ms. pikema essee A. Kaldast
„Loomingus“ 1938; trükki on ta toime-
tanud E. Enno „Valitud värsid“ (1937;
kõik ilm. Tartus).

„Vaba Maa“ 1936, nr. 126; isikl. saa-
dud andmed.

T.

KANGRO-POOL, Rasmus (Theodor),
ajakirjanik, sünd. 8. XII 1890 vkj.
Tartumaal Vahi mõisas sepa, pärastise
vabrikutöölise pojana, sai alghariduse
Tartus algkoolis, lõpetas Tartu linna-
kooli 1908 ja teotses õpetajana 1908—
—10. Sooritanud 1915 küpsuseksami
Tartu gümnaasiumi juures, õppis ta
Tartu ülikoolis arstiteadust, 1920—23
kunstiajalugu Heidelbergi ja Hamburgi
ülikoolis, oli a-il 1924—26 haridusminis-
teeriumi kunsti- ja muuseumiasjade
valitseja. K. on pärast seda teotsenud
ajakirjanikuna, ms. pikemat aega
„Päevalehe“ teatri- ja kunstiartvusta-
jana, lühemat aega 1934 „Vaba Sõna“